

Svjetlosni spektakl ispred Zorin Doma

Za početak, teško nam je povjerovati da Filmsku reviju mladeži i Four River Film Festival otvaramo po deseti put. Nostalgično se prisjećamo početaka, ali svaka nas nova sezona oduševljava i tjera da budemo što bolji.

Svaka nova sezona ujedno je i nova priča. Ovogodišnja je inspirirana ni manje ni više, nego biciklom. Bicom, bajsom, bikom. Prema tome, svima vam je bolje da se danas pripremite za pedaliranje jer počinje još jedna karlovačka filmska priča. Svečano otvorene počet će u 21 sat, a ove godine imamo posebne WOW faktore. Kako nas pronaći? Savjetujemo da biciklirate prema izvoru neobične igre svjetla i sjene jer nam je tvrtka Prolight d.o.o. odvijanje projekcija omogućila na vodenom zidu. Dakle, ako naletite na absolutni svjetlosni spektakl, na dobrom ste mjestu. Ukoliko vam brzina pedaliranja uskriće mogućnost razgledavanja, načulite uši i slijedite zvuk smijeha i oduševljenja jer će program voditi poznati hrvatski voditelj i imitator Luka Bulić. Sve je ovo trebalo biti smješteno na jednom od karlovačkih bisera – na rijeci Kupi. Međutim, kako je vremenska prognoza ipak jača, pa čak i od naše šefice, otvorene se seli u Zorin Dom. U sklopu ceremonije otvaranja, održat će se karlovačka premijera filma Žena zmaj, čija će nas autorica Ivana

Sansević počastiti svojom prisutnošću. Osim nje, predstavit će nam se i dvije protagonistice filma Ana Katarina Sansević te Karlovčanka Magdalena, koja je ujedno i nekadašnja volonterka Revije i Festivala. Film nudi inspirativnu priču o ponovnom otkrivanju vlastitih vrijednosti i velika nam je čast prikazati ga svima vama upravo u sklopu Festivala. Međutim, ništa nije službeno dok se ne prereže (filmska) vrpca. Ovoga puta ta će čest pripasti mlađom Dancu Adamu Paaskueu, čiji je film Aftermatch osvojio Grand prix 20. Filmske revije mladeži i 8. Four River Film Festivala. Adamovim slatkim mukama tu nije kraj. On je naime i jedan od članova žirija srednjoškolaca. Strašni sud odraslih ove godine čini troje filmskih stručnjaka i dragih nam prijatelja: Anna Eriksson, Marc Price i Joe Stephenson, koji će nam se naravno pridružiti na otvaranju.

Što je jedan ovakav festival bez pjesme i čagice? Nakon otvorenja selimo se Kazališnu kavaru gdje će nas bend 4head zabavljati dokle god nam ne ponestane energije. Za sam kraj željeli bismo zahvaliti članovima Hrvatskog filmskog saveza i grada Karlovca koji nas podržavaju od samih početaka. Veliko hvala i vama, divna publiko. Bez vas bismo umjesto od filma, požutjeli od muke!

No, prije svega danas u Gradskom muzeju možete prisutvovati zanimljivoj radionici na temu „Sedam svjetskih problema – sedam rješenja“. Antonio Britvar, stari znanac Karlovca, pokušat će s polaznicima doći do rješenja jednoga od sedam svjetskih problema (siromaštvo, okoliš, ženska prava, diskriminacija, osnaživanje mlađih, nasilje i zdravlje). Sudionici će imati priliku vidjeti film povezan s tom temom, a nastao u sklopu International Youth Media Summita. Tako će pokušati približiti značaj sedme umjetnosti u humanitarnome djelovanju. (LŠ)

„Poremećaji prehrane nisu tako crnobijeli kako se često prikazuju i nikad nisu jedini, ali ni temeljni problem“

Ovo je možda prvi puta da se Dnevnik u Boci bavi ovako ozbiljnim stvarima. No, zanimljiv film vrlo snažne poruke koji se prikazuje sutra na svečanom otvorenju, to zaista zaslужuje. Radi se o vrlo osobnom filmskom ostvarenju redateljice Ivane Sansević koji otvoreno, kroz priče četiri mladih djevojaka progovara o poremećajima prehrane. Jedna od akterica filma je i naša sugrađanka i bivša volonterka Magdalena Magličić.

Možeš li svojim riječima objasniti svima nama, koji film još nismo pogledali, o čemu se u filmu radi?

Rekla bih da se u filmu radi o četiri žene/djevojke koje se pokušavaju riješiti bar dijela tereta prošlosti dijeljenjem svog iskustva s nekim oblikom poremećaja prehrane.

Kako si ti prvi put došla u kontakt s redateljicom filma?

Prvi kontakt bio je preko udruge „Pet plus“ gdje se održavala grupna terapija za djevojke s poremećajem prehrane. Kasnije sam bila dio radionice tjelesne psihoterapije koju je vodila njena sestra.

Kakav je osjećaj sudjelovati na nečemu ovako velikom i bitnom, a opet dosta osobnom za tebe?

Meni se to nikada nije činilo posebno veliko i bitno, iako sam bila svjesna da će sudjelovanjem u filmu biti izložena mišljenju javnosti. Otprve sam to shvatila samo kao još jedan korak u ozdravljenju jer sam u procesu oporavka moralna naučiti kako biti iskrena prema sebi i drugima o sebi, ma kako neugodno to bilo.

Ovaj film govori o tuzi i razočaranju, ali i o pronalaženju te spoznaji koliko smo zapravo jaki i sposobni i koliko vrijedimo. Odakle hrabrost i odlučnost da o tome progovoriš na ovakav način?

Jedna od stvari koja me dodatno motivira da sudjelujem u ovom filmu bila je činjenica da je Ivani (redateljici) bilo jako važno snimiti taj film kao dio vlastitog iscjeljenja. Osjećala sam da sam u tome svemu zajedno s ostalim curama i da i one iskreno progovaraju o svojim pričama, poput mene.

Smatraš li da se o ovoj tematici u društvu dovoljno zna i govori? Misliš li da mladi imaju ispravnu predodžbu o čemu se tu zapravo radi kada govorimo o poremećajima prehrane?

Ja znam da dugo vremena nisam ni bila svjesna da imam poremećaj prehrane iako sam čula za bulimiju i anoreksiju i znala njihove simptome. Poremećaji prehrane nisu tako crnobijeli kako se često prikazuju i nikad nisu jedini, ali ni temeljni problem.

Kakav je, prema tvom mišljenju odnos okoline prema ljudima koji se bore s ovakvom bolešću? Misliš li da većina nailazi na prikladnu podršku ili situaciju po tom pitanju i nije baš dobra?

Većina ljudi nije obrazovana i osviještena na temu mentalnog zdravlja koliko im se čini da jesu, a to često i uključuje samu osobu koja boluje od poremećaja. Osjećaj srama sprečava nas da potražimo pomoći i to je najveća zapreka. Jednom kad osoba identificira problem i počne pričati o tome s drugima, naći će se osobe koje će imati, ako ne znanja, bar empatije.

Imaš li kakvu poruku za mlade djevojke koje možda upravo kroče tim putem, ali i za sve ostale koji možda ne razumiju srž ovog čestog problema?

Cure (i dečki) koji razviju poremećaj prehrane potiskuju svoje osjećaje i instinkte, i to godinama, najčešće od ranog djetinjstva. Poremećaj prehrane samo je jedan od simptoma puno većeg uzroka. Iako se nekima čini kao banalan problem (samo jedi kad si gladan/nal!), osoba koja ima poremećaj prehrane izgubila je taj prirođen instinkt, tj. potisnula ga je svim ostalima. Treba dugo vremena i truda da se ti instinkti vrate i znati da bi mi bilo puno teže na tom putu da nisam imala bezuvjetnu podršku i strpljenje svoje obitelji. (KM)

FILMSKI STRIPER & KA-MERMAN

Filmski Stripper, moramo ubaciti u 5! Projekcija samo što nije počela!

Ništa ne brini Ka-Mermane, projekcija počinje u 20 h, a sada je tek 20 h i 15 min...

Najbrži najsporiji biciklist Karlovca

Deseti je ovo put da se u gradu na četiri rijeke organizira Filmska revije mladeži i Four River Film Festival. Prošlo je kroz Karlovac puno dobrih filmova, puno zanimljivih likova i puno se ljudi kroz godine izmjenjeno u žutoj ekipi. No, ono što je uvijek bilo prisutno je kreativnost. Otkad je Ace Ventura donio film u boci, karlovački festival je puno napredovao – Profesor Baltazar i Darth Vader su igrali poker, a upoznali smo i par dabrova. Puno se kemijalo, pa se upalila i žarulja. Kroz odrastanje svi shvate važnost tjelesne aktivnosti i zdrave hrane, pa se žuta ekipa uhvatila kuglanja i banana. Ipak, što bi bila tjelesna aktivnost bez bicikliranja. Tako je u subotu održana biciklijada koja je služila kao uvertira u festivalski tjedan. Mogli ste ih vidjeti na Promenadi, u Radićevu i najviše ispred Zorin Doma, njihovog drugog doma sljedećih nekoliko dana. Uz pomoć Hrvatskog Autokluba postavljena su i dva poligona gdje su najspretniji pokazali svoje biciklističke vještine. Nekima je to bila premijera novog bicikla, neki su iznenadili svojim talentom, a neki su samo potvrdili svoju reputaciju da žive na biciklu. Tražilo se najbržeg i najsporijeg biciklista. Dok je poligon za brzu vožnju bio daleko duži i izazovniji, prava bitka se vodila za titulu najsporijeg biciklista. Stroga pravila i oštro oko suca iz HAK-a brzo su eliminirali većinu natjecatelja, a finalna vožnja je bila prava poslastica. Denis Sanković, čovjek koji živi na biciklu i Sanja Zanki, favorit iz sjene, odmjerili su snage i nakon dugotrajne borbe dobili smo najsporijeg biciklista karlovačkog festivala. Mladi Denis nije samo pokazao da može sporo voziti. Njemu je pripala i pobeda na brzom poligonu. Tako je Denis postao prvi najbrži i najsporiji biciklist Karlovca u samo jedno prijepodne. Dodijeljene su nagrade za prva dva mesta u svakoj kategoriji, a uz Denisa i Sanju, svoje darove dobili su Matija Žibrat i Domagoj Šavor. Staro je olimpijsko načelo "važno je sudjelovati" vrijedilo i u ovom slučaju pa su svi na kraju otigli sa simboličnim darovima HAK-a. Caffe bar Hollywood ugostio je žute bicikle nakon naporne biciklijade, a tamo je nastala i fotografija za deset uspješnih godina festivala u Karlovcu. Jedna još napomena: Dragi Karlovačani, budite na oprezu dok nosite žuto na sebi jer nikad niste sigurni od fotoobjektiva Filmske revije mladeži i Four River Film Festivala i njihovih pomahnitalih organizatora. (DS)

Sneak peak: Work in Progress

Mentori škole Addy Green i Mark Milhone stigli su iz Los Angelesa entuzijastični i puni volje za rad. Dolaze kako bi sve mlade filmske nade koje sudjeluju na 21. Filmskoj reviji mladeži i 9. Four River Film Festivalu upoznali s programom Relativity school i uključili ih u radionicu Work in Progress. Kako bi mladima bolje prenijeli samu ideju i predstavili školu, tu su Mary Strause i Johan Erik Lallerstedt s treće godine studija režije. Začetnik same ideje je Mark, koji je kao student bio dobitnik akademске nagrade za film. Ono po čemu je Relativity school drugačija od ostalih u Sjedinjenim Američkim Državama jest da su mladi direktno uključeni u posao. Uče o filmskom marketingu te o načinu na koji svoj talent mogu pokazati svijetu – putem interneta. „Koliko god velik bio nečiji talent, ako osoba svoj rad ne može pokazati svijetu da isti bude zamijećen, njegov je talent osuđen na propast“, kaže Addy Green. Studij traje četiri godine, Johan nakon toga namjerava raditi reklame jer je

tržište veliko, a sama diploma puno vrijedi i otvara niz mogućnosti. Za razliku od njega Mary namjerava raditi u glazbenom izričaju filmova. Natječaj Pack&Pitch na našem se festivalu održava u četvrtak, sudionici će nakon predstavljanja svojih ideja prvo dobiti feedback od mentora te zatim od publike, a najbolji osvaja putovanje u Los Angeles. Ono što je specifično jest da će ondje izabranik istog trena biti uključen u realizaciju svoje ideje. U školi se odmah započinje s radom, više je fokus na praksi nego teoriji i uvjet nisu nikakva prijašnja iskustva. Njih su četvero prvi puta na ovom festivalu i očekuju da će mladima prenijeti svoja znanja, ali istodobno naučiti nešto novo od njih samih. (MP)

KOLUMNA SEXPRESS

FESTIVAL JE KONAČNO U ZNAKU NEČEG KORISNOG!

I malo smo banane. Pa su se kao glavni znak festivala našle i žarulje. Ne smijemo nikako zaboraviti ni one glupe kuglačke čunjeve... Ajmeee...!!! A tek one beskorisne epruvete i staklene laboratorijske bočice. Oprostite nam ako smo malo hejterski nastrojene, ali ove sve prijašnje teme festivala toliko su loše i beskorisne u barenju. Tko god da se sjetio bicikla, HVALA MU/JOJ/IM! Kao što ste primijetili (ako niste, onda vjerojatno živate u Sjevernoj Koreji), ovogodišnji FourRiver u znaku je prijevoznog sredstva na dva kotača koji se pokreće snagom vozača. Osoba koja se spominje kao prvi vozač bicikla je njemački barun Karl von Drais koji je 1817. godine imao svojevrsni bicikl na guranje nazvan drezina. Između 1850. i 1860. godine je Francuz Ernest Michaux sa svojim učenikom Pierre Lallementom razvijao bicikl s pedalama na prednjem velikom kotaču. Taj je bicikl Michaux kasnije i patentirao. Ali, koga boli briga za povijest bicikala i fučkajte to kako je nastao, jer konačno imamo znak festivala kojim mogu bariti i cure i dečki, a tko će vam to bolje objasniti nego vaše Sexpressače.

Samo ime nam kaže zašto smo za savjete o barenju stručne baš nas dvije. (Ponovit ćemo samo ime, prezime i broj mobitela za mlađe generacije koje nas ne poznaju: Tara Lukićić 0914532222 i Tatjana Gržan 098232334 mijaaauuu grrr.)

Dakle... Bajk u ruke / među noge i dobro pročitatjte iduća tri savjeta za cure i tri za dečke. (U početku odmah upozoravamo da je dečkima lakše zbariti, ali, cure, ne odustajte!) **ZA CURE:**

Voziš se na biciklu i iz daljine vidiš potencijalno dobrog dečka (pazi ako imaš dioptriju, da se ne zezneš). Usporti vožnju, senzualno zabaci kosu (ako imaš svezan rep ili kratku kosu, samo lagano zanjiši glavu) i na udaljenosti od nekih 5-10 metara, prikuci i tiše vikni: „Ajoooj!“ On je sada već na 2-3 metra i ako vidiš da ne trza, još jednom reci: „Ajoooj, što sada!?!?“ Trebao bi te primijetiti, a ako nije, pogledaj ga u oči i direktno mu se u obrati: „Oprosti, možeš mi nekako pomoći?“ Priskočit će ti u pomoć, a ti si svjesna da s tvojim biciklom nije ništa i da očitog kvara nema. Kad te pita što je bilo, reci kako ti se čini da te tvoj bajk nekako izbacuje i da stalno u vožnji nešto preskače. Ovisno o njegovoj zainteresiranosti, nastavi dalje razgovor. Ako krene gledati bicikl, voziti ga, testirati ga, to je to. Nema druge nego da ga pozoveš da zajedno pogledate koji film na FourRiver Film Festivalu.

Stoјiš na semaforu ili zebri i čekaš da prijeđeš cestu. Na drugoj strani zebre nalazi se dobar frajer. Počinjete prelaziti cestu, mimoilazite se i... bum! Zapneš za njega volanom. Tu se sada možete dovesti u dvije situacije – da frajer bude ljut ili da te frajer samo malo čudno pogleda. U situaciji „ljut sam“ ispričaj se i otidi jer frajer koji se ljuti na curu nije frajer. Tko normalan može biti ljut na naše žene? Imamo sve: izgled, pamet, noge, kosu, bolje tijelo, maštotitji mozak, možemo nositi haljine, štikle! IMAMO SVE! U situaciji „b“, odnosno situaciji „nisam te ni skužio, al' boli me ruka“, ispričaj se i kreni za njim. Sada ćete oboje prijeći zebru i naći se na nogostupu, a ti mu reci: „Morala sam te udariti da vidim jeste

li ti i ta tvoja pojava stvarni!“ Predlažemo da namigneš. Samo kreten neće pasti.

Zaključavaš ili parkiraš negdje bicikl i u blizini se nalazi tip baš po twoj mjeri. Ovo je možda i najlakši ulet, ali morate biti svjesne da će se vrlo teško dogoditi da u isto vrijeme vi parkirate bajk i dolazi zgodan tip. Ipak, jednom se i to mora dogoditi. Ako se ne događa, jedan dan zaključavajte bajk sat vremena. U 60 minuta mora proći barem jedan solidan dečko po vašoj mjeri. Uglavnom, zaključavate svoj bajk i primijetite tipa i situacija je sljedeća. Ako imaći lokot na ključ, dok prolazi reci: „Ovaj ključi otključava i moje srce.“ A ako imaći lokot na brojeve, glasno reci svoj broj mobitela. Svaki tip koji je single i koji kuži rezanciju, stat će i nasmijati se. Kad se nasmije, tvoje šanse su narasle s 0 % na 70 %. Vjeruj nam! Mi tak barimo cijeli život, samo imamo puno lošiji ulet: SP: „Gdje ti je papirić?“ ON: „Koji papirić?“ SP: „Onaj iz kojega si ispoa, bombončiću!“ I vidi nas danas. Obje imamo dečke.

ZA DEČKE:

Vidiš djevojku na biciklu i sviđa ti se. Ovo je tako lako! Vikni: „Ej, curo, stani, nešto ne štim s tvojim bajkom!“ Ona će sigurno stati, ali moguće je jedan problem, a to je da se djevojka kuži u popravljanje bicikala i stanje svog bicikla bolje od tebe. Takvim curama zavidimo, jer to je baš seks. Ako nabasaš na onu koja se kuži u bajkove i ako ti odgovori: „Nije mu ništa“, ne brini i samo kaži: „Njemu možda nije ništa, ali meni je nešto u srcu čim sam te ugledao.“ To je to. Ona pada! Ako nabasaš na curu koja ti vjeruje da joj nešto ne štim s bajkom i koja stane, ti joj malo pregledaj bajk (doooobro, glumi da se kuži u popravljanje bajkova i reci neke pametne riječi tipa „stražnja suspenzija“ ili „disk kočnice“) i onda joj predaj bicikl i reci: „Ma, sve je u redu s bajkom, ali s tvojim izgledom nešto nije u redu. Izgledaš predobro!“ To je to! Sutra ste na prvom dejtu. Ili niste.

Cura/djevojka/žena/gospođa (ne znamo tvoje preferencije) hoda uz svoj bajk. Sviđa ti se na prvu. Kreni hodati uz nju, pravi se da ne znaš kamo ideš i pitaj za pomoć da ti objasni smjer. Kada ti krene objašnjavati put do lokacije koju si tražio, usred njenog pričanja uleti sljedećom rečenicom: „Oprosti, nisam te ništa čuo jer sam se upravo zaljubio!“ Ako naletiš na nas dvije, nakon ovoga uleta vodimo te kući. Ako naletiš na nekog malo komplikiranijeg, sretno ti bilo, ali ne možemo ti pomoći, jer ne kužimo žene koje ne padnu na to. Cura vozi bajk, hoda uz bajk, parkira bajk, sjedi uz parkirani bajk... Uglavnom, ima uz sebe bicikl i sviđa ti se? Odlično! Dođi do nje i pitaj je što radi od 6. do 10. rujna. Ako kaže da je tada na FRFF-u, suđeno vam je. Ako kaže da ništa ne radi, pozovi ju na naš bajkerski filmski festival i dovedi je do nas. Kad nas upozna i kad joj ispričamo kakav si macho muškarac, nema šanse da ne zbariš.

PRIREDIVAČ:

MEDIJSKI POKROVITELJI:

POKROVITELJI:

PARTNERI:

SPONZORI:

IMPRESSUM:

Izdavač:

Kinoklub Karlovac, Hrvatski filmski savez

REDAKCIJA:

Urednici: Karla Mirčevski, Dominik Strikić

Grafička urednica: Sandra Malenica

Novinari: Lea Štranjgar, Svjetlana Višnić, Tatjana Gržan, Tara Lukićić, Matija Piralić

Fotografi: Dora Jurinčić, Sara Filipa Delić, Anamarija Tonžetić, Demjan Rožman, Tin Vučković

Prevoditeljica za englesko izdanje:

Vedrana Mihalić

Lektura: Ivančica Šebalj

Ilustrirala: Nina Čorak

Tisk: Tiskara Latin